

Koordinátázás az Euklideszi vektortérben egy igen hasznos leképezést jelent, mely a vektortérre nem n -esket rendel, oly módon, hogy a vektor műveletei valós számokkal való művelettel adhatóak meg.

$$\begin{aligned} \underline{v} \in E^n &\mapsto \begin{pmatrix} y_1 \\ \vdots \\ y_n \end{pmatrix} \\ \underline{u} \in E^n &\mapsto \begin{pmatrix} x_1 \\ \vdots \\ x_n \end{pmatrix} \end{aligned} \Rightarrow \underline{u} \pm \underline{v} \mapsto \begin{pmatrix} x_1 \pm y_1 \\ \vdots \\ x_n \pm y_n \end{pmatrix};$$

$$\lambda \in \mathbb{R} \quad \lambda \underline{u} \mapsto \begin{pmatrix} \lambda x_1 \\ \vdots \\ \lambda x_n \end{pmatrix}; \text{ tovább, ha a koordinátákat}$$

$\{e_1, \dots, e_n\}$ ortonormált bázis segítségével definiálva,

ahol $\langle \underline{u}, \underline{v} \rangle = x_1 y_1 + \dots + x_n y_n$; $|\underline{u}| = \sqrt{x_1^2 + \dots + x_n^2}$

, ha $n=3$ $\underline{u} \times \underline{v} \mapsto \begin{pmatrix} x_2 y_3 - y_2 x_3 \\ x_3 y_1 - y_3 x_1 \\ x_1 y_2 - y_1 x_2 \end{pmatrix}$ és $\underline{w} \mapsto \begin{pmatrix} z_1 \\ z_2 \\ z_3 \end{pmatrix}$

akkor $\langle \underline{u} \times \underline{v} | \underline{w} \rangle = z_1 (x_2 y_3 - y_2 x_3) + z_2 (x_3 y_1 - y_3 x_1) + z_3 (x_1 y_2 - y_1 x_2) =$

$$= \det \begin{pmatrix} x_1 & y_1 & z_1 \\ x_2 & y_2 & z_2 \\ x_3 & y_3 & z_3 \end{pmatrix}$$

(H.f. Igazolja a fenti minitási nehézséget!!)

A fenti minitási nehézség tehát lehetővé teszi az analitikus geometriai minitásokat, illetve a

geometriai transzformáció analitikus leírását. Igazolható, hogy az E^n tér tetszőleges olyan kölcsönösen egyértelmű egyenest - egyenesbe való leképezése (kollineációja), mely egy adott pontot (az origót) saját magába viszi megvalósítható egy $A: E^n \rightarrow E^n$ lineáris transzformációval, oly módon, hogy az $\underline{u}$ vektor képe az $A(\underline{u})$ vektor növekedése, kvantitatíve kifejezve

$$\begin{pmatrix} x_1 \\ \vdots \\ x_n \end{pmatrix} \mapsto \begin{pmatrix} a_{11} & \dots & a_{1n} \\ \vdots & & \vdots \\ a_{n1} & \dots & a_{nn} \end{pmatrix} \begin{pmatrix} x_1 \\ \vdots \\ x_n \end{pmatrix}, \text{ ahol}$$

'A' mátrixa $\begin{pmatrix} a_{11} & \dots & a_{1n} \\ \vdots & & \vdots \\ a_{n1} & \dots & a_{nn} \end{pmatrix}$ is a mátrix a mátrix szóval.

A kölcsönösen egyértelműség a $\det A \neq 0$ feltétel teljesülését jelenti. (Nyilván $\begin{pmatrix} 0 \\ \vdots \\ 0 \end{pmatrix} \mapsto \begin{pmatrix} 0 \\ \vdots \\ 0 \end{pmatrix}$, azaz az origó fix pontja a leképezésnél) Így azonban még az egyértelműságot nem lehet mind megadni, az eltolás analitikus alakja $\underline{x} \mapsto \underline{x} + \underline{t}$, ez a feltétel azonban nem állhat elő.

T: Tetszőleges kollineáció leírható $\underline{x} \mapsto A\underline{x} + \underline{b}$ alakban, ahol $\det A \neq 0$. A kollineáció egyértelműsége, ha A ortogonális mátrix, azaz $A^T A = E$, ahol E az egységmátrix, azaz $A^T A = \lambda^2 E$ alakban, valamilyen $\lambda \neq 0$ valós számmal.

1. Mj: A fenti leírás nem alkalmas általánosabb
 kollinearitásra (pl. affinitásra) felismerésre,
 mert a "vegyes távoli portok" leírása nem
 megoldható.

2. Mj: A képzéssel egyértelműen lehetne megvalósítani,
 mert "reverzál" a mértékrendszer a vektorössze-
 adással, hiszen az eltolódások nem adhatók meg
 mértékrendszerrel $\varphi(u) = A(u) + b$ $\varphi(v) = C(v) + d$
 akkor $\varphi \circ \varphi(u) = C(A(u) + b) + d = CA(u) + C(b) + d$
 ... stb.

Össze van vizsgálva a kollinearitást nem lehet látni, hogy
 a fenti két leírásosságot ki lehet venni, Nyilván
 más "vegyes" lehet, akár az is lehet.

Az O-port modell

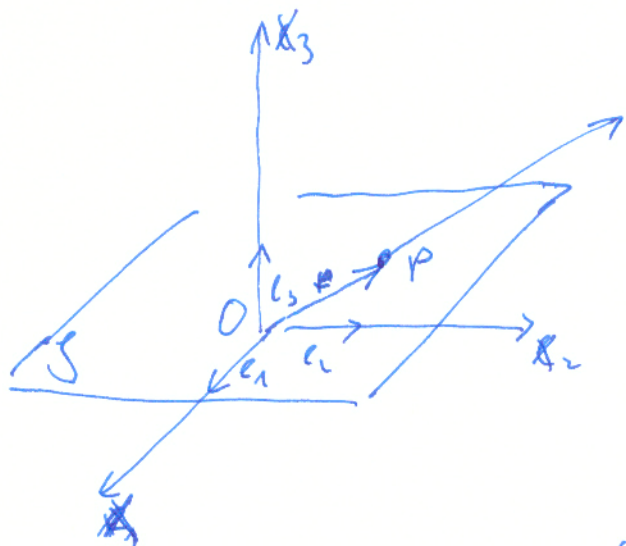
Legyen most $n=2$, azaz a két portjait kollinearitással,
 de egy időben, egy körreljű a tér geometriáját.

A körreljű az $\{e_1, e_2\}$ o.u. bázissal az O analitikus
 modell $\boxed{X_3=1}$ körreljű tekintve, egy körreljű egy

P portok az $\begin{pmatrix} X_1 \\ X_2 \\ 1 \end{pmatrix}$ kollinearitással képezve

leírás. A körreljű az a kollinearitással képezve

dolgot is jelent, jelenti az $\vec{OP}$ helyvektort -4-
de jelenti a teljes (OP)
egyenest is, mely az S síkát
szimmetrikus a P pontot. Ha
koordináta hármassor gond-
oljuk, az (OP) egyenest
bármely irányítottával
megadhatunk volna így

bármely $\lambda \neq 0$ -val a $\lambda \begin{pmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} \lambda x_1 \\ \lambda x_2 \\ \lambda x_3 \end{pmatrix}$ nemüres u. azt a
 S -síkreli P pontot adja meg. A sík pontjainak u.n.
"kongruens koordinátái" tehát koordináta hármassor
equivenciás értékei, ahol $\begin{pmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{pmatrix} \sim \begin{pmatrix} y_1 \\ y_2 \\ y_3 \end{pmatrix} \Leftrightarrow \exists \lambda \neq 0$
 $x_1 = \lambda y_1, x_2 = \lambda y_2, x_3 = \lambda y_3$. A kongruens koordináta hármassort
megkülönböztetben mindig rögzített tibe fogva jelölni,
 $\left[\begin{pmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{pmatrix} \right] := \left\{ \lambda \begin{pmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{pmatrix}, \lambda \in \mathbb{R} \lambda \neq 0 \right\}$, vagy vektor alakban az
 $\underline{u}$ értéket, mely a mindig $[\underline{u}]$ -vel jelöljük. Mivel a
vektor a hármassor értéke egy reprezentációja.

Műveletek kongruens koordinátákkal

- 1) A sík egy rögzített P pontjának az utolsó koordiná-
tája nem lehet nulla. Mivelha van az o az
valamelyik értéke is, melyekhez $\neq$ hármassor utolsó
koordinátája nulla. Az utolsó ponton egyenest
0-n reprezentálunk belátni az (x_1, x_2) utolsó elhelyezke-

de "inagyosított" illetve az S című egyenletre.

Ellenőrizni kell, hogy valóban ideális pontokat adjak-e meg.

Mivel az ideális pontok is, nem tekinthetők külön-
ként, hanem disztribúciót nem igazán ^{reális} kell egyen-
mértékben elosztás vagy végtelen töltés pont.

2) Ha $p, q \in S$ a két pontot (közvetlen) ~~ideális~~ pontja a p illetve q reprezentációs-rendszerek,

akkor az $\alpha p + \beta q$ ($\alpha, \beta \in \mathbb{R}$) reprezentációja a

$$p = \begin{pmatrix} p_1 \\ p_2 \\ p_3 \end{pmatrix} \quad q = \begin{pmatrix} q_1 \\ q_2 \\ q_3 \end{pmatrix} \quad \text{lineáris egyenletekkel az}$$

$$\begin{pmatrix} \alpha p_1 + \beta q_1 \\ \alpha p_2 + \beta q_2 \\ \alpha p_3 + \beta q_3 \end{pmatrix} \quad \text{alakra írható fel. Ha } \alpha p_3 + \beta q_3 \neq 0, \text{ akkor az}$$

vagyis a

$$\text{az} \left(\frac{\alpha p_3}{\alpha p_3 + \beta q_3} \begin{pmatrix} p_1 \\ p_2 \\ p_3 \end{pmatrix} + \frac{\beta q_3}{\alpha p_3 + \beta q_3} \begin{pmatrix} q_1 \\ q_2 \\ q_3 \end{pmatrix} \right)$$

$$\left(\frac{\alpha p_3}{\alpha p_3 + \beta q_3} \begin{pmatrix} p_1 \\ p_2 \\ p_3 \end{pmatrix} + \frac{\beta q_3}{\alpha p_3 + \beta q_3} \begin{pmatrix} q_1 \\ q_2 \\ q_3 \end{pmatrix} \right)$$

1

reprezentációja is
megvalósítható, azaz =

$$a = \frac{\alpha p_3}{\alpha p_3 + \beta q_3} \begin{pmatrix} p_1 \\ p_2 \\ p_3 \\ 1 \end{pmatrix} + \frac{\beta q_3}{\alpha p_3 + \beta q_3} \begin{pmatrix} q_1 \\ q_2 \\ q_3 \\ 1 \end{pmatrix} \quad \text{affin koordinátáival az}$$

$\vec{OP}$ illetve $\vec{OQ}$ helyektől. Így a (p, q) egyenlő egy köz-
vetlen pontot adnak. (H.f. az ideális pontoknál végig
nézni a hirtelen átteljesítésre irányuló lehetőséget.)

Ha a P, Q homogén koordinátákkal leírható egy lineáris koordináta-rendszer homogén koordinátáiban a (P, Q) egyen egy pontja, p pontja az egyen minden pontja is minden elvált

- 2) Geometriailag az $\{O, P, Q\}$ pontok által ~~számszerűen~~ meghatározott mérési S -ből a (P, Q) egyen
- 3) Az S síkbeli képpontok $S_{P, Q}$ koordinátáiban egy geometriai kollineációt az inhomogén koordinátákra vonatkozó $X' = AX + b$ transzformáció írja le. Az S -sík leképező transzformációja az ~~$\begin{pmatrix} X' \\ 1 \end{pmatrix} = \tilde{A} \begin{pmatrix} X \\ 1 \end{pmatrix} + \begin{pmatrix} b \\ 1 \end{pmatrix}$ egyenletrendszer~~ egyenletrendszer ~~egyenlet~~ ^{egyenlet}, ahol $\tilde{A} \in \mathbb{R}^{3 \times 3}$ mátrix $\begin{pmatrix} X' \\ 1 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} AX + b \\ 1 \end{pmatrix}$ egyenletrendszerben egyenlet. Végül látni, ha az $\tilde{A} \in \mathbb{R}^{3 \times 3}$ mátrix $\left(\begin{array}{c|c} A & b \\ \hline 0^T & 1 \end{array} \right)$ alakú, akkor $\begin{bmatrix} X' \\ 1 \end{bmatrix} = \tilde{A} \begin{bmatrix} X \\ 1 \end{bmatrix}$ definícióval $\mu \neq 0$ számmal a $\mu \tilde{A}$ transzformáció mátrix S -n ugyanazt a geometriai leképezést adja meg mint $\tilde{A}$. Ekkor a kollineációk általános alakja homogén koordinátákban $[X'] = [A][X]$, ahol $[A] := \{ \mu A \mid \mu \in \mathbb{R} \ A \in \mathbb{R}^{3 \times 3} \det A \neq 0 \}$ $\det A_{33}$ az a_{33} elemek határ ^{abszolútérték} ~~abszolútérték~~ Végül látni, hogy $[A]$ affinitást ad $\Leftrightarrow$ ha $\left(\begin{array}{c|c} A & b \\ \hline 0^T & 1 \end{array} \right)$ alakú itt [↑] mindig van